

ریز رخساره‌ها و محیط رسوبی سازند تیرگان در برش چینه شناسی طاهرآباد (خاور حوضه رسوبی کپه‌داق)

عباس قادری^{۱*}، سهیل همتی^۲، علیرضا عاشوری^۳، مرتضی طاهرپور خلیل آباد^۴

۱- استادیار گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

۲- دانشجوی دکتری چینه شناسی و فسیل شناسی، گروه زمین شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

۳- استاد گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

۴- استادیار گروه زمین شناسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

* پست الکترونیک: aghaderi@um.ac.ir

چکیده

در پژوهش حال حاضر به منظور تفکیک ریز رخساره‌ها و تعیین محیط رسوبی سازند تیرگان در بخش خاوری حوضه رسوبی کپه‌داق، برش چینه شناسی در باخت روتستی طاهرآباد انتخاب و مورد نمونه برداری قرار گرفته است. مطالعه مقاطع نازک تهیه شده از سنگهای کربناته سازند مورد بحث به شناسایی ۱۵ ریز رخساره در قالب پنج دسته رخساره جزرومی، لاغون، سد، پلاتفرم داخلی محدود و دریای باز منجر شد. علاوه بر این با توجه به ریز رخساره‌های استاندارد معروفی شده توسط Flugel (2010) تعداد ۱۱ ریز رخساره از نوع RMF و SMF (معادل آن) برای برش مورد مطالعه پیشنهاد می‌شود. ضمناً تعداد سه کمربند رخساره‌ای استاندارد با چیدمان دریا به خشکی شامل FZ6، FZ7 و FZ8 نیز شناسایی شده که مؤید رسوب گذاری سازند تیرگان در یک محیط رمپ کربناته می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: سازند تیرگان، طاهرآباد، ریز رخساره، رمپ کربناته، حوضه رسوبی کپه‌داق.

Microfacies and depositional environment of the Tiran Formation in the Taher-Abad sections (East of Kopet-Dagh Basin)

Abbas Ghaderi^{1*}, Soheil Hemmati², Alireza Ashouri³, Morteza Taherpour Khalil-Abad⁴

1- Assistant Professor Department of Geology, Faculty of Sciences, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

2- PHD student Stratigraphy & Paleontology, Department of Geology, Faculty of Sciences, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

3- Professor Department of Geology, Faculty of Sciences, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

4- Assistant Professor Department of Geology, Mashhad Branch, Islamic Azad University, Mashhad, Iran

Email*: aghaderi@um.ac.ir

Abstract

In the current study in order to separation of microfacies and description depositional environment of the Tiran Formation in eastern the Kopet-Daqh basin, a stratigraphic section on the West of Taher-Abad Village has been selected and sampling. Investigation thin sections carbonate rocks of this formation demonstrate 15 different microfacies in five facies zone as tidal-flat, lagoon, shoal, restrict platform interior and open marine. Moreover due to the standard microfacies presented by Flugel (2010), 11 micro facies of RMF and (8 SMF equivalent) recommended that the studied section. Meanwhile three facies belts standard arrangement of sea water including FZ6, FZ7 and FZ8 also identified that confirm Tiran Formation sedimentation are a carbonate ramp environment.

Key words: Tiran Formation, Taher-Abad, Microfacies, Carbonate ramp, Kopet-Dagh Basin.

مقدمه

سازند تیرگان یکی از واحدهای با مشخصات سنگ شناسی عموماً کربناته حوضه رسوبی کپه‌داق بوده که در برش الگو ۷۷۸ متر ستبرای دارد. بیشترین گسترش سطحی این سازند در کوه تیرگان است و به سوی خاور و جنوب خاوری از ضخامت این سازند کاسته می‌شود (افشار حرب، ۱۳۷۷). در این میان از دیگر واحدهای سنگی این سازند می‌توان به سنگ آهکهای مارنی، مارن و شیل آهکی نیز اشاره کرد. سازند مورد بحث ویژگیهای متمایز کننده ای همچون: وجود سنگ آهکهای حاوی روزن داران کفسی و جلبکهای آهکی فراوان و آلومینیمی غیر اسکلتی نظری اوئنیدها بوده داشته به طوری که در تمام رخمنوتهای آن، طبقاتی از

سنگ آهکهای اریتولینیدار دیده می شود (افشار حرب، ۱۳۷۳). این سازند با داشتن توالیهای بازه زمانی بارمین پسین-آپتین پیشین (همتی و همکاران، ۱۳۹۴)، به عنوان یکی از واحدهای چینه شناسی رخمنون ساز حوضه رسوبی کپه داق در زمین شناسی ایران شناخته شده و از این حیث از واحدهای رسوبی مهم و ارزشمند در شمال خاور ایران محسوب می شود (افشار حرب، ۱۳۷۳).

موقعیت جغرافیایی و جایگاه چینه شناختی برش مورد مطالعه

برش باخته روستای طاهرآباد، واقع در فاصله ۷۵ کیلومتری شمال خاور مشهد، با مختصات جغرافیایی قاعده برش "۵۶/۸۵' ۳۶' عرض شمالی و "۵۵/۰۳' ۰' طول خاوری می باشد. ضخامت برداشت شده این برش ۹۴ متر بوده که از این میان ۱۹/۶ متر متعلق به سازند شوریجه، ۷۰/۴ متر متعلق به سازند تیرگان و ۴ متر متعلق به سازند سرچشمه می باشد. طبقات عموماً کربناته خاکستری رنگ سازند تیرگان در این برش شیبی نزدیک به قائم در حدود ۸۰ تا ۹۰ درجه داشته و با گذر تدریجی و همشیب بر روی سازند شوریجه قرار گرفته و خود توسط سازند سرچشمه به صورت پیوسته و همشیب پوشیده می شود. فراوانی ساختمانهای رسوبی همچون طبقه بندی مورب، ریپل مارک و ساختمانهای شیاری در بخشهای بالای سازند شوریجه، روند نسبتاً تدریجی تبدیل این سازند به سازند تیرگان با تغییر آرام سنگ شناسی از ماسه سنگ به شیل و سنگ آهک، وجود سنگ آهکهای لوماشلی در قاعده سازند تیرگان و محتوای شیلی نسبتاً زیاد در این سازند، از ویژگیهای خاص برش طاهرآباد است.

بحث و نتیجه گیری

شناسایی و بررسی تغییرات رخسارهای و نحوه توزیع قائم و گسترش جانبی آنها، یکی از ابزارهای مهم جهت تعیین محیط دیرینه تشکیل سنگهای کربناته بوده و نحوه چیدمان مجموعه های رخسارهای، می تواند نشانگر تغییرات ریز و درشت در الگوهای محیطی نیز باشد. در این میان میزان این تغییرات از آب و هوا، شدت جریان آب و یا تغییرات نسبی سطح آب دریا تاثیر می پذیرد (Bachmann & Hersch, 2006). در تفکیک ریز رخساره های سازند تیرگان برش چینه شناسی اشلیر، از تمام ویژگیهای دیرینه شناسی و رسوب شناسی مؤثر در تعیین ریز رخساره های مقاطع نازک تهیه شده بررسی و ضمن مقایسه با ویژگیهای صحرایی طبقات مورد ارزیابی های رسوب شناسی قرار گرفته تا بتوان به کمک آنها محیط دیرینه تهنشینی طبقات سازند تیرگان را در این برش را شناسایی کرد. محتوای سنگواره ای توالیهای آهکی برش چینه شناسی اشلیر شامل اجزای اسکلتی: روزن داران کفزی، بریوزوئرها، جلبکهای آهکی، دوکفه ایها، بازویابان، خارپستان و شکم پایان بوده و از اجزاء غیر اسکلتی شناسایی شده نیز می توان به اووئیدها، آنکوئیدها، اینترالکلستها، کورتؤیدها و پلوئیدها اشاره کرد. در این میان از مهمترین اجزاء آواری موجود در مقاطع نازک تهیه شده از برشهای چینه شناسی طاهرآباد و اشلیر کوارتز، فلدسپاتها، خرد-های سنگی، گلاکونیت، کانیهای اپک و خرد سنگهای چرتی را می توان نام برد. مطالعه مقاطع نازک سنگهای کربناته برداشت شده از برش اشلیر با پنج میدان دید تصادفی میکروسکپی و دانه شماری انجام شده مقاطع نازک به شناسایی تعداد ۱۵ ریز رخساره های مورد بحث تحت عنوان MT (Microfacies of Tigran Formation) MT (Embry & Klovan, 1971) نام گذاری گردیده که در ادامه به شرح هریک از آنها پرداخته خواهد شد. در این میان به منظور تفکیک هر یک از دسته رخساره ها حرف اول انگلیسی آنان نیز به کار گرفته شده است. علاوه بر این با توجه به ریز رخساره های استاندارد معرفی شده توسط Flugel (2010) تعداد ۱۱ ریز رخساره از نوع RMF و SMF (معادل آن) برای برش مورد مطالعه پیشنهاد می شود (شکلهای ۱، ۲). همچنین با توجه به کمریندهای رخساره ای استاندارد (FZ) ارائه شده توسط Wilson (1975)، تعداد سه FZ با چیدمان دریا به خشکی شامل FZ6، FZ7 و FZ8 نیز شناسایی شد.

دسته ریز رخساره جزرومی

TMT1: Oncoid packstone

برطبق پیمایش صحرایی سنگ آهکهای کالک آرنایت نودولار خاکستری رنگ حاوی ریز رخساره TMT1 بوده و محتوای غیر اسکلتی این ریز رخساره شامل ۱۰ تا ۱۵ درصد آنکوئید، ۱۰ تا ۱۵ درصد اینتراکلست و کورتوئید بوده و از ذرات اسکلتی آن می‌توان به ۱۵ تا ۲۰ درصد بایوکلست (روزن داران کفسی، جلبکهای آهکی، بریوزوئرها، قطعات خارپوست و آثار کرم سربولید) اشاره کرد. در این میان این ریز رخساره در نمونه‌های TH121 و TH122 مشاهده شده است. بر طبق ریز رخساره استاندارد تعیین شده Flugel (2010)، ریز رخساره TMT1 معادل با ریز رخساره RMF21 و SMF20 بوده و در کمربند رخساره ای FZ8 با شرایط جزومندی واقع شده است.

دسته ریز رخساره‌های لاغون:

LMT2: Sandy bioclast wackestone

بر مبنای مشاهدات صحرایی، طبقات حاوی این ریز رخساره به صورت سنگ آهک کلسی لوتايت به رنگ قهوه‌ای تا خاکستری می‌باشد. در مقاطع نازک نمونه‌های TH104، TH124، TH108، TH100 و LMT2 مرتبط با TH125 و TH131 مرتب با LMT2 بوده و درصد فراوانی تکه‌های پوسته دوکفه‌ای در آن ۱۰ تا ۱۵ درصد بو محتوای ریز سنگواره جلبکی آن حدوداً ۱۰ درصد می‌باشد. از دیگر ذرات شناسایی شده می‌توان به ۵ درصد اووئید، ۵ تا ۱۰ درصد اینتراکلست و ۱۵ درصد کوارتز که به صورت زاویدار با جورشدنی ضعیف در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند، اشاره کرد. ریز رخساره LMT2 هم ترازا با RMF17 و SMF18-Dasy ارائه شده توسط Flugel (2010) بوده و در شرایط لاغون کمربند رخساره ای FZ8 قرار داشته است. در این میان وجود گونه‌های روزن داران کف زی و جلبکهای آهکی نمایانگر شرایط محیطی لاغونی است. در این ریز رخساره دانه‌های کوارتز شاهدی بر نزدیکی محیط ته نشست به خشکی بوده و با توجه به زاویدار بودن آنها، مسافت حمل و رسوب‌گذاری کم بوده است. بنای‌آین با توجه به شواهد تشکیل طبقات مرتبط با این ریز رخساره در بخش‌های ابتدایی لاغون بوده است.

LMT3: Sandy Balkhania wackestone

این ریز رخساره حاوی بیش از ۳۵ درصد روزن دار *Balkhania balkhanica* بوده و در زمینه میکرایتی همراه با کوارتزهای دانه‌ریز و زاویدار فراوان قرار گرفته است. تواليهای دربردارنده ریز رخساره LMT3 از نوع سنگ آهکهای کلسی لوتايت خاکستری رنگ دارای فسیل دوکفه‌ای بوده و موقعیت این ریز رخساره به فاصله ۲۱ متر از قاعده این برش و تنها در محدوده نمونه TH103 می‌باشد. با توجه به ریز رخساره‌های Flugel (2010)، ریز رخساره فوق معادل با RMF20 و SMF8 بوده و در محیط لاغونی کمربند رخساره FZ7 قرار داشته است. حضور دانه‌های آواری همانند کوارتز حاکی از نزدیکی محیط ته نشست به محیط خشکی بوده و از آن جا که دانه‌های مذبور به صورت زاویدار هستند، عمل حمل و نقل آنها در فاصله کوتاهی رخداده است. با این تفاسیر رسوب‌گذاری طبقات مرتبط با این ریز رخساره در بخش‌های ابتدایی لاغون بوده است.

LMT4: Bioclast wackestone

محتوای اسکلتی شناسایی شده ریز رخساره LMT4 شامل ۱۰ درصد قطعات جلبکی و بریوزوئرها، کمتر از ۵ درصد روزن داران، در حدود ۱۰ درصد کوارتز، قطعات خارپوست ۵ درصد و شکم پایان بوده و از دانه‌های غیراسکلتی آن می‌توان به میزان فراوانی کورتوئید و فراوانی حدوداً ۱۰ درصدی اینتراکلست و آنکوئید اشاره کرد سنگ آهکهای کلسی لوتايت خاکستری رنگ نمونه‌های TH105 و TH124 دربردارنده این ریز رخساره هستند. ریز رخساره LMT4 با استناد به ریز رخساره‌های استاندارد Flugel (2010)، معادل با RMF20 و SMF8 بوده و در یک کمربند رخساره‌ای FZ7 با شرایط لاغونی قرار داشته است. این ریز رخساره با توجه به محتوای اسکلتی و غیر اسکلتی آن در یک محیط لاغونی نهشته شده است. از میزان فراوانی دانه‌های آواری در LMT4 کاسته شده که این امر حاکی از فاصله گرفتن محیط تهنشست و عمیق تر شدن آن می‌باشد.

دسته ریز رخساره‌های سدی:

SMT5: Ooid bioclast packstone

سنگ آهکهای کلسی لوتايت تا کلسی روایت خاکستری رنگ نمونه‌های TH113 تا TH110 از نوع ریز رخساره SMT5 است. بایوکلستها در این ریز رخساره حدوداً ۲۰ تا ۳۰ درصد بوده که سهم ریز سنگواره‌های روزن داران کفسی و جلبکهای آهکی از آن در حدود ۱۰ تا ۱۵ درصد می‌باشد. همچنین دیگر ذرات ریز رخساره SMT5 شامل ۱۰ تا ۲۰ درصد اووئید و ۵

۱۰ درصد پلوئید می باشد. این ریزرساره هم تراز با ریزرساره استاندارد RMF26 و C-SMF15، در نوشته Flugel (2010) بوده و در یک محیط سدی کمربند رساره ای FZ7 و FZ6 تشکیل است.

SMT6: Ooid bioclast packstone/ rudstone

در ریزرساره SMT6 درصد فراوانی آلوکمها شامل ۲۵ تا ۳۰ درصد بایوکلست (۱۵ درصد بریوزوئر، ۱۰ تا ۱۵ درصد جلبکهای آهکی، ۱۰ درصد روزن داران کفزی)، ۱۵ تا ۲۰ درصد کورتوئید و ۱۵ درصد پلوئید بوده و سنگ آهکهای کلسی لوتاپیت نودولار خاکستری رنگ نمونه TH133، متعلق به این ریزرساره می باشند. علاوه بر این به مانند SMT5، ریزرساره SMT6 نیز معادل RMF26 و C-SMF15 (2010) بوده و در محیط پشت سدی کمربند رساره ای FZ7 و پشتهدای ماسه ای سدی FZ6 نهشته شده است.

SMT7: Bioclast grainstone/ ooid rudstone

در این ریزرساره بایوکلستها در حدود ۲۵ درصد فراوانی (شامل قطعاتی از دوکه ای ها، بریوزوئر، شکم پا و خارپوست) دارند. از سایر دانه های اسکلتی SMT7 می توان به ۱۰ تا ۱۵ درصد ریز سنگواره های روزن داران کفزی و جلبکهای آهکی اشاره کرد. آلوکمهای غیر اسکلتی این ریزرساره نیز شامل ۱۵ تا ۲۰ درصد پلوئید و ۱۰ تا ۱۵ درصد اووئید می باشد. علاوه بر این ریزرساره SMT7 در سنگ آهکهای کالک آرنایت دولومیتی شده سبز مایل به خاکستری نمونه های TH119 و TH120 و Yafت شده است. ریزرساره SMT7 معادل با RMF26-RMF27 و C-SMF15 (2010) بوده و در نوشته Flugel (2010) در یک محیط سدی حاشیه کمربند رساره ای FZ7 و FZ6 تشکیل شده است.

SMT8: Ooid peloid grainstone

اووئیدها آلوکم شاخص این ریزرساره بوده و درصد فراوانی آن در حدود ۳۰ تا ۳۵ درصد می باشد. علاوه بر آن پلوئیدها با درصد فراوانی ۲۰ تا ۲۵ درصد، ۵ تا ۱۰ درصد بایوکلستها متعلق به روزن داران کفزی و ۵ تا ۱۰ درصد جلبکهای آهکی نیز در این ریزرساره حضور دارند. سنگ آهک کالک آرنایت خاکستری رنگ نمونه TH116 در بردارنده ریزرساره SMT8 می باشد. میزان درصد فراوانی زیاد اووئیدها در خمیره ای اسپاریتی و با جوشیدگی نسبتاً خوب دانه ها و فقدان خمیره میکراتی بیانگر رسوبگذاری در یک محیط پر انژی همچون پشتهدای سدی بوده (Flugel, 2010) و در این ریزرساره نیز فراوانی بیشتر اووئیدها نسبت به پلوئیدها نیز شاهد دیگری بر محیط تهنشست سدی می باشد.

SMT9: Bioclast ooid grainstone

سنگ آهکهای کلسی لوتاپیت خاکستری رنگ نمونه های TH109 و TH114 حاوی این ریزرساره بوده محتوای آلوکمی ریزرساره SMT9 شامل ۲۰ تا ۳۰ درصد بایوکلست که ۱۰ تا ۱۵ درصد آن به میکروفسیلهای جلبکی و خانواده اربیتولینده از روزن داران کفزی اختصاص داشته و سهم ۱۵ درصد بریوزوئرها از این درصد فراوانی است، ۱۵ تا ۲۰ درصد اووئید، ۱۰ تا ۱۵ درصد اینترائلست می باشند. ریزرساره SMT9 نیز هم تراز با RMF29-RMF30 و C-SMF15 (2010) در نوشته Flugel بوده و در یک محیط سدی کمربند رساره ای FZ7 و FZ6 تشکیل شده است.

دسته ریزرساره های پلاتفرم داخلی محدود:

RMT10: Orbitolinids wackestone

این ریزرساره در سنگ آهکهای کلسی لوتاپیت نودولار خاکستری رنگ نمونه TH134 وجود داشته و محتوای آلوکمی آن شامل ریزسنگواره اربیتولینده با درصد فراوانی در حدود ۱۵ تا ۲۰ درصد و گونه *Vercorsella scarsellai* از روزن داران کفسی در محدوده این ریزرساره، کمتر از ۱۰ درصد دیگر بایوکلستها نظیر بریوزوئر، شکم پایان، خارپوست، آثار کرم سرپولید، در حدود ۱۰ درصد اووئید و کمتر از ۵ درصد ریزسنگواره جلبکی Halimedaceae و کوارتز می باشد. با توجه به ریزرساره استاندارد Flugel (2010)، این ریزرساره معادل با RMF13 و For-SMF18 بوده که حاکی از رسوبگذاری نهشته ها در پلاتفرم داخلی محدود FZ8 و FZ7 است. همان گونه که اشاره شد، درصد فراوانی بالای ریزسنگواره های اربیتولینده در ریزرساره RMT10 است. با توجه به اینکه اربیتولیندها محدوده گسترشی از نواحی کم عمق تا بخش های عمیق تر پلتفرم

کربناته داشته (Vilas *et al.*, 1995) و شکلهای دیسکی شکل آنان بر خلاف نوع مخروطی شکل نواحی عمیق تر را برای زیست انتخاب می‌کنند (Nader *et al.*, 2006)، در نمونه‌های مورد مطالعه تأییدی بر نهشته شدن این بخش از برشهای مورد مطالعه در محیط دریایی تر جلوی سدی است.

RMT11: Bioclast wackestone/ packstone

در سنگ آهکهای کالک آرنایت خاکستری رنگ نمونه TH140، ریزرساره RMT11 تفکیک و درصد فراوانی اجزای ریز رخساره فوق شامل ۱۰ تا ۱۵ درصد بایوکلست که ۵ درصد آن به خانواده اریتولینیده، ۵ تا ۱۰ درصد آن به بریوزوئر و خارپوست و در نهایت ۵ تا ۱۰ درصد به شکم پایان تعلق دارد، ۵ تا ۱۰ درصد اووئید و ۱۰ درصد کوارتز می‌باشد. این ریز رخساره معادل با ریز رخساره استاندارد RMF13 و SMF18-For (Flugel 2010) است و بیانگر ته نشست در بخش دریایی محدود یک رمپ داخلی و یا پلاتفرم داخلی محدود (کمربند رخساره ای FZ8 و FZ7) است.

RMT12: Bioclast intraclast packstone

این ریزرساره در سنگ آهکهای کلسی لوتاپیت تا کالک آرنایت خاکستری نمونه TH107 تفکیک شده است. بایوکلست‌ها با درصد فراوانی در حدود ۱۵ تا ۲۰ درصد، اصلی ترین آلومک این ریز رخساره بوده و درصد فراوانی ریز سنگواره جلبکی در آن ۱۰ تا ۱۵ درصد است. همچنین میکروفسیلهای خانواده اریتولینیده از روزن‌داران کفزی و بریوزوئرها سهمی در حدود ۵ درصدی از آن محتوای را به خود اختصاص داده است. علاوه بر این از سایر آلومکهای تشکیل دهنده RMT12 RMT12 می‌توان به ۵ تا ۱۰ درصد اینتراکلست و کمتر از ۵ درصد اووئید اشاره کرد. معادل ریزرساره RMT12 با توجه به ریز رخساره‌های استاندارد SMF18-For و RMF13 (Flugel 2010)، بوده و مشخص کننده انباشت رسوبات در بخش دریایی محدود یک رمپ داخلی و یا پلاتفرم داخلی محدود (کمربند رخساره ای FZ8 و FZ7) است.

دسته ریزرساره‌های دریایی باز :

OMT13: Fossiliferous mudstone

سنگ آهکهای کلسی لوتاپیت خاکستری رنگ بعضاً ندولار نمونه‌های TH130، TH128، TH126، TH118، TH117، TH139 تا TH135 و محتوای آلکومی آن کمتر از ۱۰ درصد بایوکلست است که شامل ۵ درصد ریز سنگواره روزن‌داران کف‌زی و کمتر از ۵ درصد جلبکهای آهکی که بسیار خرد شده و نابر جا می‌باشد، دیده شده است. OMT13 با توجه به ریز رخساره استاندارد RMF2 (Flugel 2010) هم تراز با SMF23 و SMF2 (Flugel 2010) که مؤید رسوبگذاری طبقات در بخش‌های ابتدایی رمپ میانی و کمربند رخساره‌ای FZ8 است.

OMT14: Bioclast mudstone/wackestone

سنگ آهکهای کلسی لوتاپیت خاکستری رنگ نمونه‌های TH127 و TH129، در بردارنده OMT14 می‌باشند. محتوای اسکلتی و غیر اسکلتی ریز رخساره OMT14 شامل: ۵ تا ۱۰ درصد بریوزوآها، ۵ درصد ریز سنگواره اریتولینیده بوده و سایر گونه‌های روزن‌داران کفزی در محدوده این ریزرساره یافت شده‌اند. ریز رخساره OMT14 هم تراز با RMF2 و SMF23 (Flugel 2010) که نمایانگر رسوبگذاری توالیها کربناته در بخش‌های ابتدایی رمپ میانی و کمربند رخساره‌ای FZ8 است.

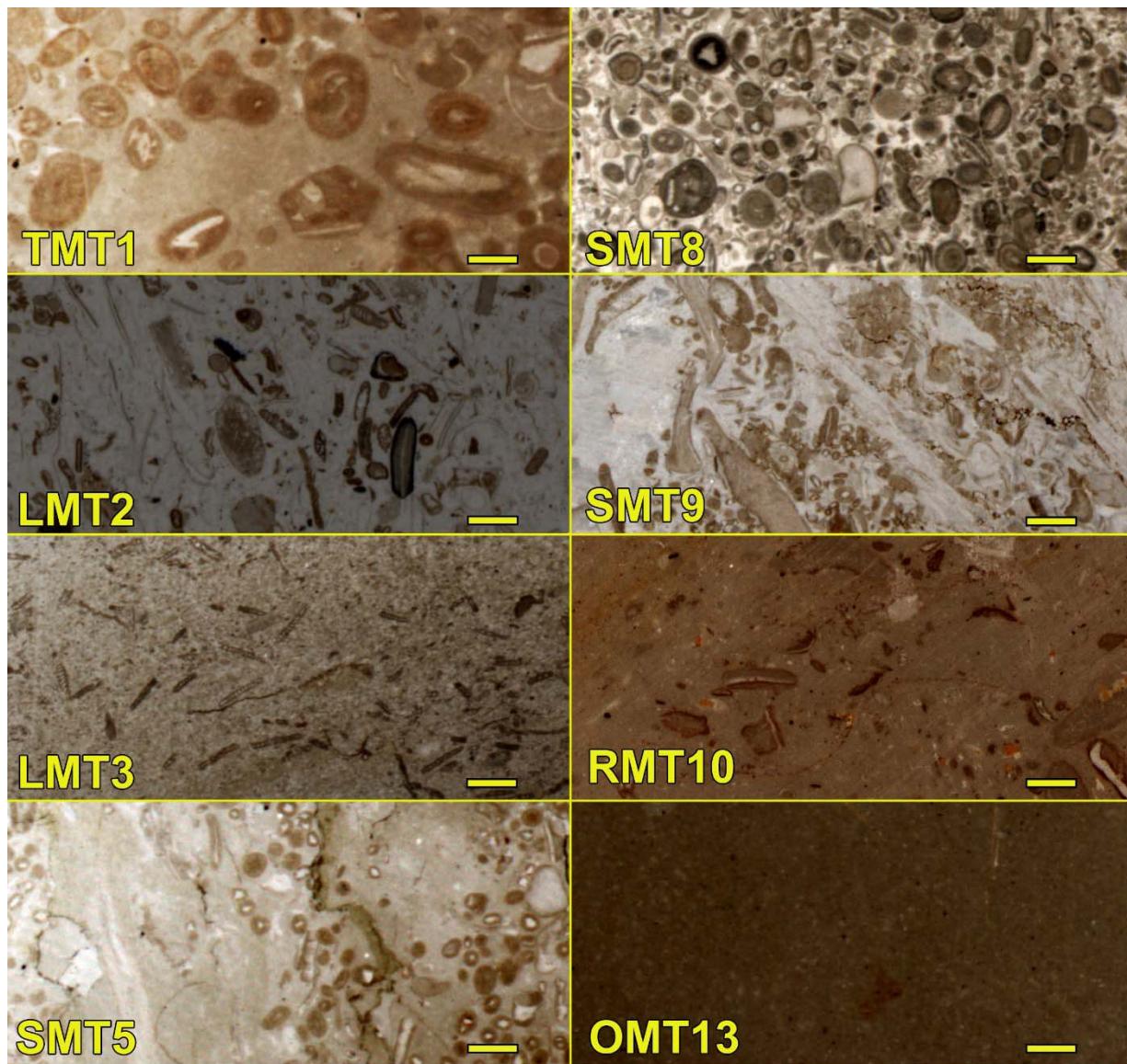
OMT15: Bioclast wackestone/floatstone

OMT15 در سنگ آهک کلسی روآیت خاکستری رنگ نمونه TH123 شناسایی شد که قطعات پوسته دوکفه‌ای با دارا بودن فراوانی ۱۵ درصد اصلی ترین بیوکلست OMT15 بوده و بریوزوئرها و شکم پایان با فراوانی ۵ درصد از سایر آلومکهای بیوکلستی این ریز رخساره می‌باشند. همچنین دانه‌های آواری کوارتز با میزان ۱۰ تا ۱۵ درصدی نیز در بخش‌های از ریز رخساره مورد بحث حضور دارند. در این میان فقدان جلبکهای آهکی شاهدی بر عمیق تر شدن حوضه ته نشست توالیها کربناته سازند تیرگان است. ریزرساره OMT15 بر مبنای نوشته Flugel (2010) معادل با ریز رخساره‌های استاندارد RMF9 و SMF8 بوده و حاکی از انباشت رسوبات در بخش‌های ابتدایی رمپ میانی و کمربند رخساره‌ای FZ7 می‌باشد. ارزیابی اطلاعات

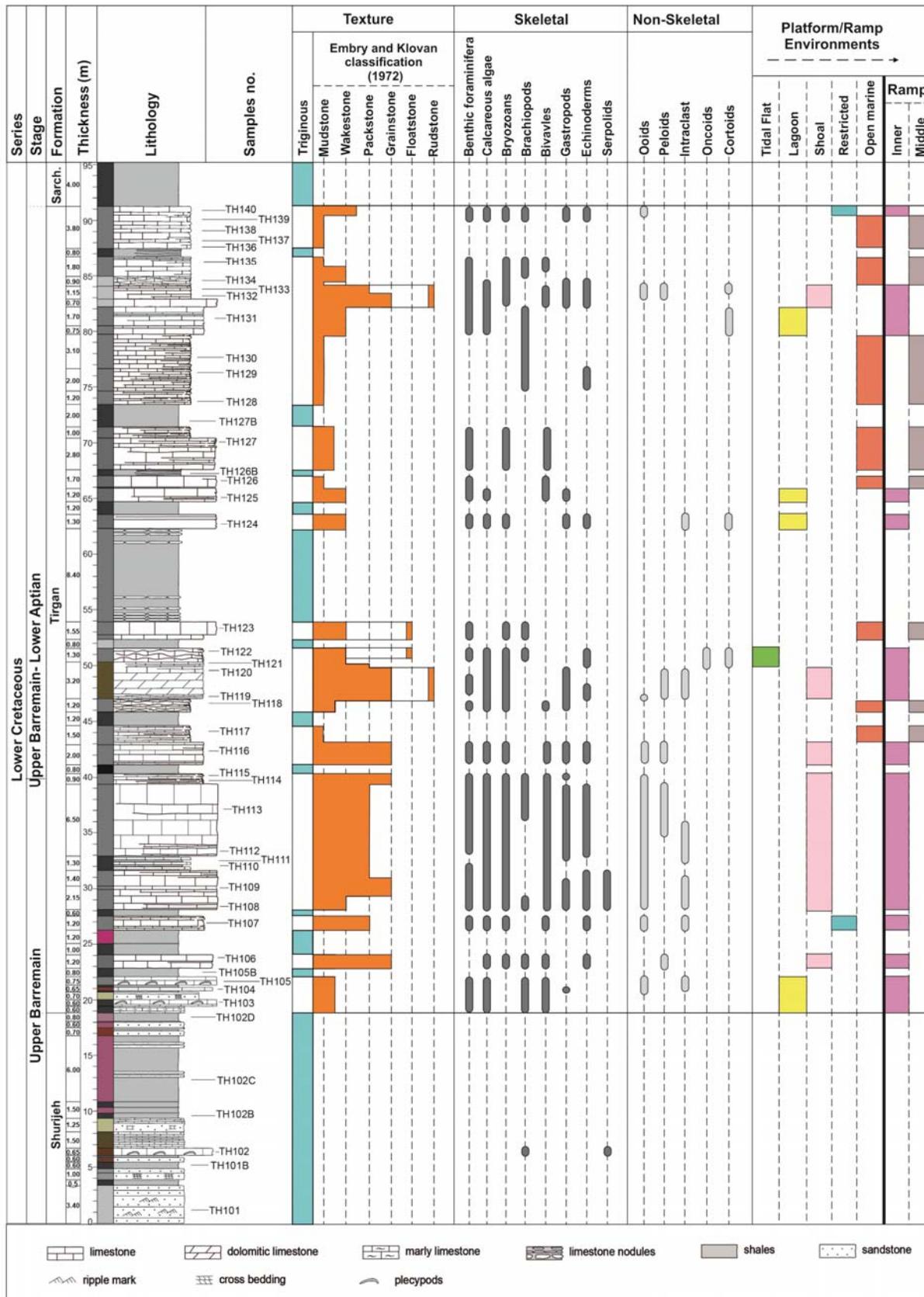
گرداوردی شده ریز رخساره‌های شناسایی شده، محیط انباشت رسوبات کربناته سازند تیرگان در برش چینه شناسی طاهرآباد را سکویی کربناته کم عمق تا کمی میانی رمپ مشخص می‌کند.

منابع

- افشار حرب، ع، ۱۳۷۳. زمین شناسی ایران: زمین شناسی کوه داغ، سازمان زمین شناسی و اکتشافاتمعدنی کشور، ۲۷۵ ص.
- همتی، س، عاشوری، ع، قادری، ع، طاهرپور خلیل آباد، م، ۱۳۹۴، الف، روزن داران کفرزی و جلکه‌های آهکی سازند تیرگان در برش چینه شناسی طاهرآباد (خاور حوضه‌رسوی کپه‌داغ)، نهمین همایش انجمن مدیریت شناسی ایران، دانشگاه فردوسی مشهد، ص ۱۴۵.
- Bachmann, M., & Hirsch, F., 2006. Lower Cretaceous carbonate platform of the eastern Levant (Galilee and the Golan Heights): stratigraphy and second-order sea-level change. *Cretaceous Research*, 27: 487-512.
- Embry, A.F., & Klovan, J.E., 1971. A Late Devonian reef tract on northeastern Banks Island: N.W.T. *Bull. Canadian Petrol. Geol.*, 19: 730-781
- Flügel, E., 2010. Microfacies of Carbonate Rocks Analysis, Interpretation and Application. Second edition, 984.
- Nader, F. H., Abdel-Rahman, A. F. M., & Haidar, A. T. 2006. Petrographic and chemical traits of Cenomanian platform carbonates (central Lebanon): implications for depositional environments. *Cretaceous Research*, 27(5), 689-706.
- Vilas, L., Masse, J. P., & Arias, C., 1995. Orbitolina episodes in carbonate platform evolution: the early Aptian model from SE Spain. *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology*, 119(1), 35-45.
- Wilson, J.L., 1975. Carbonates facies in geologic history, Springer-verlag, Berlin, Heidelberg, New York, 471 p.

شکل ۱: برخی از مهمترین ریز رخساره‌های شناسایی شده در برش چینه شناسی طاهرآباد (مقیاس ۱۰ میلیمتر)

شکل ۲: ستون رسوبهای سازند تیرگان در برش چینه شناسی طاهرآباد (خاور حوضه رسوبی کپه داق).